

גליון # 2

וועד למען קדושת השבת

ארגון מוקדש לעורר על קדושת השבת, שעל ידי שמירת השבת נזכה לביאת המשיח, כדאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין. (שבת קי"ח ע"ב), בב"א
חודש חשוון תש"נ לפ"ק

כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, השבת הוא המשפיע כל הטובות והברכות של ימי החול הבאים אחריה

הקדמה – מאמר ב'

ברוך שהחיינו להתחיל הגליונות על ידי הוועד למען קדושת השבת, להוציא לאור, קול קורא'ס התעוררות וליקוטי דינים על הלכות שבת, מספרי ראשונים ואחרונים, מסודר בסדר יפה ונעים, כל דין ודין בפרטי' ופרטי פרטי', כשלחן הערוך ומוכן לאכול.

ואפתח פתחא לנפשאי במעלת וחשיבות עצם קדושת השבת, אשר חכמינו ז"ל הפליגו בגודל סגולתו, עד שכל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, שהשבת הוא המשפיע כל הטובות והברכות של ימי החול הבאים אחרי'.

יש להבין במה גדול כוח השבת שעל ידו מתעוררים כל ברכאן דלעילא ותתא. בשבת י"ב ע"א אמרו, תנו רבנן, הנכנס לבקר את החולה אומר שבת הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא, רבי מאיר אומר יכולה היא שתרחם. ויש להבין כיון דאין זועקין בשבת, במה איפוא רפואתו קרובה לבוא. וגם מה הוסיף עלה רבי מאיר יכולה היא שתרחם.

הנראה לומר בביאור הדבר בהקדם שנפרש שילוב סיום התורה לתחלתה, וגם מה שמסיימת באות ל' ומתחלת באות ב', אותיות ל"ב. באור תורה להמגיד ממעזריטש זי"ע מפרש הא דכתיב (שמואל א' א) והנה מדברת על לבה, היינו דהיא רצתה

לעשות דבר שלא על פי הטבע, ולא רצתה להתפלל בדיבור, כי בדבר ה' שמים נעשו והם העולמות התחתונים, וכשרוצים לעשות דבר שכנגד העולמות צריך לעשות הדבר במחשבה, כי שם הכל אחדות, מי שאמר לשמן וידליק הוא יאמר לחומץ וידליק, ולפיכך וקולה לא ישמע רק שפתי' נעות, שרצתה להביא זאת לעולם הזה, ושפתיים נקרא מדריגה התחתונה של ה' מוצאות הפה עכל"ק. מבואר שכשרוצים לעורר ישועה שלא כדרך הטבע, אין נכון להוציא בקשתו בפה, כי על ידי תפלה בדיבור יכולים לגרום ישועה רק בדרך הטבע, כי טבעיות העולם נתהווה על ידי דיבור, אך להתפלל במחשבה בתוך לבו ע"ש.

לכן אנו מוצאים גבי משה רעיא מהימנא בפרשת בשלח, שבשעה שישראל חנו על הים, והיו בצרה כמעט ללא מוצא בדרך הטבע, אמר לו הקדוש ברוך הוא מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו, דכיון דבדרך הטבע לא הי' אז מקום ישועה לישראל, רק הוצרך לשנות הטבע, דהיינו קריעת ים סוף, על כן אין להתפלל בצעקה, וצריך להיות רק שפתי' נעות וקולה לא ישמע וכנ"ל. (ועיין תולדות יעקב יוסף פרשת חיי שרה)

וכן כל הניסים והנפלאות שעשה משה רבינו, לא הוציא תפלתו מכח אל הפועל בדיבור, רק התפלל בלבו וקולו לא ישמע, ולכן הי' בידו לשדד מערכת השמים שלא כדרך הטבע.

ובצוואת הריב"ש די"ג ע"א, כתר שם טוב דף כ"ב ע"ב, וזה לשונו, פעמים יש לעבוד להשם יתברך בנשמה לבד, **דהיינו במחשבה**, והגוף יהי' עומד במקומו, כדי שלא יחלה כשישתמש בו הרבה, ולפעמים יכול אדם לומר התפלה באהבה ויראה והתלהבות גדול בלי שום תנועה, ויהי' נראה לאדם אחר שהוא אומר אותן דברים בלי שום דבקות, וזהו יכול האדם לעשות כשהוא דבוק מאוד להשם יתברך אז יכול לעבוד אותו בנשמה לבד באהבה רבה וגדולה, וזה העבודה הוא יותר טובה והולכת במהירות יותר ובדביקות יותר להשם יתברך, מהתפלה שנראה בחוץ על האברים **ואין להקליפה אחיזה בזו התפלה שכולו הוא בפנימיות.**

וזהו שאמר ולכל האותות והמופתים וכו' ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל, הי' הכל על ידי ל"ב, שתפלתו היתה רק במחשבה, וכמו שכתוב והנה מדברת על לבה, ולא הוציא תפלתו בפה, על ידי זה עלה בידו לפעול ישועות גם שלא כדרך הטבע.

(המשך אי"ה בגליון הבא)

וועד למען קדושת השבת